

Kırlangıcım Kül Sevinci

– ferda'ca · 05 Mart 2014

Çalıyordu günlerdir acımasız bir fonhayatımın arka yüzünde.Ve çömelip oturan Anadolu insanınındermansızlığı vardı dizlerimde.Çılgılık atıyordu hüzünlerim sessizlikteçime sığdıramadığım saatlerde...Bir yerinden başladı kabuk tutan anılar.kanadı hoyrat gezinmelerin kıyı boylarında Kızgın demirin dağladığı yaralar.Balyoz vurulan mısralarçoğaldı dev gibi suskulardaGecenin nabzı attıbenden çoktan geçmiş bakışlarda.Düş saatlerine misafırdı gözlerinçıra alevinde yanıp kavrulanseninle bir gül olup beni ayakta tutan...Kuş konmaz boşlukların içinde Benim ağzımdan konuşur muhalif bir rüzgaryırtıcı bir kuş olup konar dalımakoparır hüznümün yakasından çiçeği...Kaç şiiire oturdun bilemezsin?Kaç kez kucağında dinlendi tüm sevinçlerim.Zamansız bahçemde dolaştı kaç kezkırlangıç kuşları şefkati...Bin çiçek açar bakışların hadi koş .. devir ormanları.Sana gün giyindim sevebilme ihtimaline karşı.Zil zurna yağmurlardasağanak sağanak duygularım.Gün'eşin doğuşunu bekliyorumşiiirlerde ağaran sözler misali.Çiğ olup yağ üstüme aşk soluğumgölgenin yolunda,gölgenin kolundakanar umudum.Şehir kaçacağı çocuksunyazgımın avucunda ağlayan İçimi çektikçe dile geliyordenizlere ad olan gün ışığı dalgalar...

Hadi sözden başka rahmi olmayan dilin asi çocuğu çık gel özledim seni. Buralar sensiz çok ıssız...Büyüyor bir yumruk gibi hasretin içimde. Akasyanın tutkulu özlemi dinlendirilmiş dağların ötesinde...Dokunamasam da ellerine, kırık aşk tayfında anılar...Dilsizliğimi dolaştırma kısa pantolonlu yüklemcebinde. Kimsesiz kıyılarda ayak seslerin...Söz; Dünyanın bütün çocuklarının gülüşünü vereceğim yüreğine. Baharlık elbiseler dikeceğim tüm o çocuklara ellerimle...Çaresiz bir bayrağın yıldızında düşmek istemiyorum boşluğa...Gökyüzünde dalgalanmalı hoyrat mesafeler gururla... Direnç tohumları ekmeliyim toprağına doya doya...Ferda Özsoy